

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

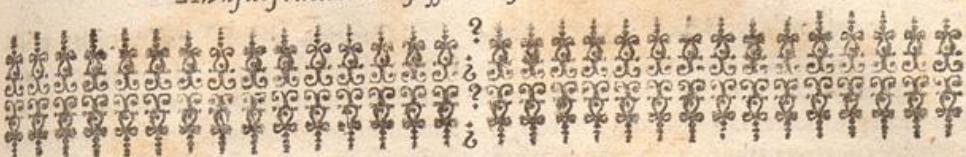
Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. XIII. Dissertationis II. Articuli VI. An ususfructus Professi transeat ad
Monasterium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. XIII. Dissertationis II. Articuli VI.

An ususfructus Professi transeat ad Monasterium?

434. **D**E usufructu dissertum est à n. 135, an extinguitur per Professionem, paucis data est resolutio n. 41. & 137.

De Peculio Castrensi, vel quasi Castrensi per Professionem transmitti in Monasterium successionis capax est certum per omnes apud Sanch. lib. 7. Moral. c. 13. n. 37.

De adventitio etiam est certum transire quoad proprietatem, attamen quoad usumfructum non transire, quamdiu pater vivit, sed remanere penes patrem cum plerisque tuerit Sanchez n. 39. Professio enim et si tollat patrem potestatem, non tamen extinguit usumfructum, sed morte Patris consolidatur cum proprietate Monasterij, ususfructus enim semel acquisitus non cessat cessante patria potestate L. fin. cod. ad Tertull. & L. 3. cod. de usufructu, quare illud cessante causâ cessat effectus, procedit de jis, quæ à causa dependent fieri, & conservari.

Quomodo autem ususfructus non solum patris in adventitia filij bona, sed cujuscunque usufructuarij, si profiteatur in Monasterio capaci transeat ad Monasterium, non caret difficultate, cum sit jus personale, atque adeò non transeat

de persona in personam per cit. n. 315. Unde non desunt Doctores apud Sanch. num. 47. negantes transire in Monasterium, nec cum in profitente usufructuário Monacho remanere, cum vi Professionis fiat incapax cuiusvis proprij temporalis habendi.

Huic opinioni resistunt omnes alij longissimo catalogo relati à Sanch. qui num. 50. ex præmissis num. 5. tradit transire ad Monasterium non ex voluntate usufructuarij profitentis (eo quod, ut dixi, sit jus personalissimum adhærens omnibus usufructuarij, proinde prior usufructus extinguitur in usufructuario) sed voluntate Domini directi, & proprietati novus constitutatur in Monasterio. Hæc doctrina est indicata cit. num. 41.

Verum ex ibi dictis cum Haunold. Resp. Quod non sit opus, ut transeat de persona Professi ad Monasterium tanquam ad personam distinctam, quia Monasterium non est persona distincta moraliter à Monacho, sed eadem: aut dic transire ex Authoritate juris disponentis, ut omnia jura Monachi transferantur in Monasterium Anth. Ingressi c. de sacro sanct. Eccles. vel dic cum Krim. de feudis n. 1719. quod fructus

sit

H h h 3

fit jus personale, id est, quod non transfeat de persona una in aliam, sit intelligendum de transitu per cessionem, aut transmissionem in alterum, secūs si cum ipsa persona transeat in aliud illud jus habentem solūm per consequentiam personæ, hoc ipso enim quod leges concedant sine exceptione omnia jura transferre cum Professo, eo ipso declarant non esse sic personale, ut cum Professo non maneat, quamdiu ille vivit.

Qnando directè relinquitur usus fructus Ecclesiarum, aut Monasterio, tunc omnino durat centum annis, minime autem quando Ecclesia indirectè succedit in jus alterius, ut sit quando usufructarius profitetur, tunc enim cum contemplatione hujus succedit Monasterium, non extenditur ultra vitam profitentis Sanch. n. 48. & 50.

§. XIV. Dissertationis II. Articuli VI.

An Monasterium Professo succedat in fidei commissso cum exclusione substituti.

435. **A**d hanc quæstionem paucis respondi num. 41. latius eam examinat Haunold. *de jur. & just. tract. 4. à n. 29.* respondereturque affirmativè ad quæstionem, & quidem primo in casu substitutionis conditionata sub hac conditione: si heres institutus sine liberis decesserit. Fundamentum hujus præbet *Auth. de sanctissimis Episcopis* (quæ est *Novell. 123.*) c. 37. ibi: *Sancimus si persone talibus conditionibus subiecte sive masculi, sive femine Monasteria ingrediantur, tales conditiones invalidas, & non scriptis esse.*

Respondebat secundò etiam pro non adjecta haberi istam conditionem, si heres institutus Professus fuerit in Reli-

gione capaci successionis: quam sententiam priùs amplexus est Fachin. lib. 4. contr. c. 56. etsi constet de contraria voluntate testatoris quam redigit in hunc Syllogismum: nam hoc testator vult, ut si heres institutus absque liberis moritur, succedat substitutus, sed heres ingrediens Monasterium absque liberis moritur, ergo testator vult, ut in hoc casu succedat substitutus, non autem Monasterium.

Probatur utrumque responsum: contra testatoris dispositionem in favorem Religionis statuit Imperator Justinian. ut Monasterium succedat titulo Professi heredis instituti cum substitutione sub conditione, si sine liberis decesserit, ergo etiam ob eundem favorem censem.